

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Разград , 21.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и първи декември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: **ДОРОТЕЯ Е. ИВАНОВА**

при участието на секретаря **ГАНКА А. АТАНАСОВА**
като разгледа докладваното от **ДОРОТЕЯ Е. ИВАНОВА** Административно наказателно дело № 20203330200724 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от М. П. М. от гр.Разград, против НП № 20-1075- 001448/21.09.2020г. на Началник сектор към ОД МВР- Разград, сектор Пътна полиция- Разград, с което на основание чл.185 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20лв. за нарушение на чл.147, ал.1 от същия закон и на основание чл.185 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл.190, ал.3 от същия закон. В жалбата сочи, че НП е незаконосъобразно и неправилно, постановено при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон и моли за неговата отмяна изцяло. Счита, че чл.190, ал.3 от ЗДвП не съдържа състав на административно нарушение и по този начин е нарушен материалния закон, а по отношение нарушението на чл.147, ал.1 от ЗДвП счита, че са нарушени процесуалните правила, тъй като санкцията е наложена при отсъствие на изложена фактическа обстановка. В с.з. процесуалният му представител адв. Христозов заявява, че поддържа жалбата си на посочените в нея основания, като претендира и направените разноски, представляващи адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна – ОДМВР- Разград, при редовност в

призоваването не се явява представител в с.з. В депозираното придружително писмо моли жалбата да бъде оставена без последствие и да бъде потвърдено наложеното наказание.

Районна прокуратура – Разград, при редовност в призоваването не се явява представител в с.з. и не заявява становище по жалбата и по НП.

Разградският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Обжалваното НП е издадено въз основа на АУАН, съставен срещу жалбоподателя за това, че „на 20.08.2020г. в 12:17ч. на път I-2 до местност Стария кладенец в посока гр. Разград, управлява л.а. Рено Трафик Д с рег. № ****, собственост на П. М. П., като след извършена проверка се установи, че водача управлява с незаплатена глоба във връзка с чл.186, ал.7 от ЗДвП. Водача не е представил МПС на ГТП, с което виновно е нарушил чл.190, ал.3 от ЗДвП и чл.147, ал.1 от ЗДвП“.

Обстоятелствата по акта са изложени и в обжалваното НП, поради което на М. са наложени на основание на основание чл.185 от ЗДвП глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл.190, ал.3 от същия закон и на основание чл.185 от ЗДвП глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл.147, ал.1 от същия закон.

Към преписката са приложени и справка картон на водача, заповеди за определяне на компетентни лица, длъжностна характеристика, вносни бележки от 21.08.2020г., извлечение/справка от информационна система.

По делото е разпитани актосъставителят св. Ю., Който по същество потвърждава изложеното в АУАН, че процесния ден се провеждала мащабна полицейска операция и спрял за проверка л.а. Рено Трафик, който нямал застраховка и имал неплатени глоби. Съставил два акта- един по КЗ един по ЗДвП. За неплатените глоби било иззето СУМПС.

Въз основа на така изложените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване акт, а разгледана по същество се явява

основателна и доказана.

Съгласно дадените от закона правомощия, съдът направи цялостна проверка и констатира, че при издаване на АУАН са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно е приложен материалния закон.

Относно първото нарушение и актосъставителят и наказващият орган са приели, че жалбоподателят има неплатени глоби в срока по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП.

Съдът счита, че неплащането на глоба в срока за доброволно изпълнение не може да бъде санкционирано с нова глоба. Последниците за неспазване на срока по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП има друг характер и се изразяват в предприемане на мерки за принудително изпълнение на задължението и/или налагане на принудителна административна мярка- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач по реда на чл. 171, т. 1, б. "д" от ЗДвП. Ето защо наказателното постановление в тази част е издадено в нарушение на материалния закон.

В конкретния случай вмененото противоправно поведение на жалбоподателя М. М. не съставлява административно нарушение. По дефиницията на чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. С оглед на това не всяко неизпълнение на задължение съставлява административно нарушение, а само тогава, когато с конкретното деяние лицето не е изпълнило свое лично законоустановено задължение (действие или бездействие), което произтича пряко и непосредствено от разпоредбата на нормативния акт и което е изрично обявено за наказуемо с този акт.

В конкретния случай жалбоподателят е санкциониран защото не е изпълнил задължението си по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП, според който наложеното наказание глоба се заплаща в едномесечен срок от влизане в сила на наказателното постановление или съдебното решение или определение на съда при обжалване. Систематичното и логическо тълкуване на тази разпоредба сочи, че тя е разположена след като са изчерпателно изброени

санкционните норми. В нея не се предвижда наказание налагано по административен ред и тя е свързана с изпълнението на влезлите в сила наказателни постановления.

Неплащането в срок на наложените глоби е обвързано с други неблагоприятни за дееца последици- невъзможност да си възстанови евентуално отнетите му контролни точки (чл. 158, ал. 1, т. 1 от ЗДвП), а така също и опасност от налагане на принудителна административна мярка "Временно отнемане на свидетелството за управление" на основание чл. 171, т. 1, б. "д" на водач, който управлява моторно превозно средство в нарушение на разпоредбата на чл. 157, ал. 8 от ЗДвП- до заплащане на дължимата глоба.

Въз основа на така изложеното съдът намира, че неплащането на наложени глоби за нарушения на ЗДвП не съставлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, тъй като законодателят не е обявил това деяние за наказуемо, а е регламентирал други последици от противоправното бездействие на водача. Противното би довело до разширително тълкуване на закона, което е в противоречие с основните принципи на наказателното право и не може да бъде споделено. Освен това същото противоречи и с целта на закона заложена в чл. 1, ал. 2 от ЗДвП- Целта на този закон е да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

По отношение на второто нарушение, за което и контролния и наказващия орган са приели, че е нарушен чл.147, ал.1 от ЗДвП, съдът намира, че е налице съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като липсва описание в какво точно се изразява нарушението. И двата органа са посочили, че „Водача не е представил МПС на ГТП“. Това преповтаря законовата разпоредба, без да се посочват конкретните обстоятелства във връзка с нарушението- кога е следвало да бъде представен, кога е изтекъл срокът и т.н., съобразявайки специалните изисквания на чл.29 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. Задължение на АНО е да индивидуализира нарушението от обективна и субективна страна съобразно изискванията на закона, като посочи конкретните правно релевантни факти за

всяко едно нарушение /чл.42, т.4 от ЗАНН, респ.чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН/. Цитираните разпоредби изискват АУАН и НП да съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, като неизпълнението на това се явява съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на НП.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че атакуваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Предвид изхода от делото, на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН ОД МВР- Разград следва да бъде осъдена да заплати на М. П. М. от гр.Разград направените по делото разноси, явяващи се платено адвокатско възнаграждение, в размер на 260 лв.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО НП № 20- 1075-001448/21.09.2020г. на Началник сектор към ОД МВР- Разград, сектор Пътна полиция- Разград, с което на М. П. М. от гр.Разград на основание чл.185 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20лв. за нарушение на чл.147, ал.1 от същия закон и на основание чл.185 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл.190, ал.3 от същия закон.

ОСЪЖДА ОД МВР – Разград ДА ЗАПЛАТИ на М. П. М. от гр.Разград сумата от 260 лв. /двеста и шейсет лева/ за съдебни разноси, явяващи се платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Разградски административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____